

Scénář k Rozhlasové reportáži - Magdalena Kuclerová

Štěpán: Rodina Magdaleny Kuclerové vlastnila obchod, který byl středobodem jejich života. Avšak jednoho dne se vše změnilo, když jim byl obchod násilně odebrán komunisty.

MK1 - 0:18 14:09 - 14:26

“On byl zavřenej ten obchod, protože ho měli v tom baráku jo, a tím že táta byl na těch PTP (se říkalo pracovní povinnosti) tak nikam nevstoupil a stejně ho nikam nikdo nepřesvědčil tak byl v těch uranových dolech”

David: Otec Magdaleny Kuclerové musel pracovat v dolech, protože nebyl komunista. Dále nám popisuje tehdejší životní podmínky u Pomocných technických praporů.

MK 2 - 0:14 15:26 - 16:39

“To bylo nebezpečný, taky na zdravý nebezpečný, taky to pak odnes. Uran, měl rakovinu kůže z toho a vlastně bylo to nebezpečný, no.”

Vojta:

To ale nebylo naposledy, kdy jim komunisté ovlivnili život. Když Magdaleně bylo 13, zažila sovětskou okupaci.

MK3 - 0:19 - 33:34 - 34:00

“To pro nás přijeli rychle, my jsme nevěděli která bije, babička s dědou brečeli, ale oni pro nás přijeli rychle, dovezli nás z tý Kyselky, z těch prázdnin, to byl takový ten zážitek. My děti jsme vůbec nevěděli co se děje vůbec.”

Štěpán: Doma pořád nastávaly problémy kvůli

politice. MK4 - 0:21 20:23 - 20:41

Náš táta vůbec politiku ten prostě to. A mamka byla komunistka velká a tam to hrozně jiskřilo teda a pak jo, ty debaty byli zakázaný pak jo, to hrozně jiskřilo prostě”.

David: Když Magdalena vyrostla, zůstala věrná svému koníčku z dětství, vaření. Dodnes vaří dětem v Třeboradické školce - už 40 let. Dále nám povídá o tom jak se změnil podmínky školky.

MK5 - 0:57 43:13 - 44:10

“Ja jsem měla v kuchyni kamna, sporák. V 6 hodin jsem štípala třísky, zatápěla, zkrátka všechno ručně, žádnou troubu, žádnou tu, měli jsme domácí troubu na stole kde jsme dělali vlastně všechno, přikládat to člověk nemohl zapomenout, přiložit, pro uhlí přes dvůr, byli to podmínky takový bojový tom začátku dneska je to pohoda, dneska máme všechno. Nebyla voda, to jsme všechno ze studny, tu jsme museli hlídat, házet tam chlor, no, aby byla jako k pití. Odpady tu nebyli, byli septiky takzvaný žumpy, to ja jsem musela vyvážet každý měsíc, takový bojový podmínky tu byly no, teď se všechno hrozně hrozně hrozně zlepšilo”

David: A nakonec máme zajímavost, že se čakovické náměstí Jiřího Berana jmenuje podle Magdalenina strýce.

MK6 - 0:14 34:59 - 35:12

“ Náměstí Jiřího Berana se jmenuje podle mého strejdy, kterej zahynul právě v tý válce, nikdy se nevrátil nikdo vo něm nevěděl, a proto je to Náměstí Jiřího Berana.